

Het Sliedrechts Dialect (440)

ZÔ IS DAT

't Is, denk ik, al zôwat dertig jaer geleeje dà 'k dut is hoorde vertelle. 'k Doch bij m'n aage dat 't nou nog krek 't zelfde is, allêen wazze de huishouwes veul grôoterder. Dà gaf dus ok grôotere strubbelinge.

't Was 'n huwelijk và niks. Vaoder en moeder leefde as kat en hond en vochte mekaor soms de deur uit. Gêen wonder dan die kaainder aaltijd buite an 't revotte wazze en de grôotere saeves langs d'n dijk dwaailde.

D'r kwam gêen draed van terecht. Op d'n duur was Keesie, de jongste, hêelemael nie meer te hanteere. Hij groeide op voor galg en rad en liep t'r aaltijd zô'n bietjie voor schobberdebonk bij. Op 't lest wier die zô onhansaom dat ie in 'n opvanghuis terecht kwam. Toe noemde me dat een tuchtschool of een verbeteringsgesticht. Eên van die laaidsters daer maakte een praotjie met 'm. Ze wou wel is 't êen en aander van 'm wete. Nou, Keesie was niks verlege, wou best 'n hortie kletse. Ze vroeg of tie nog meer broers en zusse had.

Twêede onechte vaoder

"Jaot", begon Keesie, "kijk, 't zit zô: Me moeder lee mè me vaoder overhòp en toe benne ze geschaai-je. Toe wazze d'r al drie broers en drie zusse. Toe is me moeder mè me twêede vaoder gaon leve en daer kwamme weer 'n paor kaainder van en ik ben toe ok gebore. Mor ik was faai'lijk weer van dien eerste vaoder, want die kwam nog gedurig bij ons over de vloer. Zôdoende mos ik nou aai'lijk anders hiete. En me vaoder, die wil me wel as kaaind aanneme. Die heb weer 'n aandere vrouw, daer mag 'k dan wel moeder tege zegge, mor m'n aage moeder wil dat nie. Mor m'n zôgezeed twêede onechte vaoder wel, dus wat mot 'k nou?"

Weer anders

"M'n oudste broer waarkt bij de kaesboer op de mart en me moeder ken nie tege die kaeslucht. Ze zee: "Je zou d'r bekant van và je stoksie gaon. "

Nou, m'n andere broer had onderlest langs de glôoing 'n klaain hondjie gevonge en dà bêêsie groeide as kôol. In 'n paor weke was 't een kanjer van 'n hond. 't Lekend bekant 'n kalf, ongeloge! Wier d'r op 'n aevend gebeld, bellechie trekke zôgezeed. M'n broer zee: "Kassan, ruik aan d'n bell!" D'n hond vloog med 'n rotgang op die knulle, die om 'n hoek stinge te loere, af. Hij pakte de goeje d'r vierkant uit. Je snap nie hoe zô'n bêest 't voor mekaor krijgt, hee.

Nou, en me zus Merie, die dient bij deftige loi, daer mò ze in de keuke ete. Me moeder zeet dà ze daer een best kosthuis hêt. En me zus Aolie is op 't atteljee, daer mò ze d'n hêele week kusseslôpe naaie en nog veul meer. Mor ja, kijk, die zusse die hiete nou weer net as me moeder. En as me moeder nou weer trouwt met die man, je weet wel, die leste, dan noeme ze de volgende kaainder weer naer hum. En as ik dan weer bij m'n aai'lijke vaoder kom, dan wor ik daer toch weer anders genoemd. Zô zit 't nou zô'n bietjie i mekaor, begriep ie wel? Zô is dat!"

Reacties:

- K. Lissenburg - van Genderen. Weresteijn 72. Tel.0184 – 415368.
- Emailadres: baskorrielissenburg@yahoo.com